

УДК 004:330.4:519.856

Васьків О.М.

Львівська державна фінансова академія

**ВИКОРИСТАННЯ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ ПРИ
РОЗВ'ЯЗУВАННІ ЕКОНОМІКО-МАТЕМАТИЧНОЇ МОДЕЛІ РОЗВИТКУ
ВИРОБНИЦТВА ПІДПРИЄМСТВА ЗА УМОВ СТОХАСТИЧНОГО
РИНКОВОГО СЕРЕДОВИЩА**

O. Vaskiv

**USING INFORMATION TECHNOLOGIES FOR SOLVING
ECONOMIC AND MATHEMATICAL MODELS OF THE DEVELOPMENT
OF PRODUCTION AN ENTERPRISE
IN THE STOCHASTIC MARKET ENVIRONMENT**

Розвиток виробництва підприємства, що функціонує у стохастичному середовищі, описується цільовою функцією (максимізація математичного сподівання відповідного економічного показника – прибутку, рівня рентабельності тощо; мінімізації дисперсії деякого економічного показника за умови обмеження на певному бажаному рівні середньої величини того ж показника [1]).

Оптимальний план розвитку виробництва підприємства може бути записаний у вигляді задачі стохастичного програмування [2,3], а критерієм визначення оптимального розв'язку задачі є максимізація її математичного сподівання, а саме

$$\bar{Z}_{prod}^{vur} = \sum_{j=1}^n (\bar{z}_{rj}^d + \bar{z}_{orppid}^d) - v_{zah} \rightarrow \max, \quad (1)$$

де v_{zah} – загальні витрати; \bar{Z}_{prod}^{vur} , \bar{z}_{rj}^d , \bar{z}_{orppid}^d – математичне сподівання випадкових величин Z_{prod}^{vur} – прибуток, отриманий від виробництва та реалізації продукції; z_{rj}^d – отримані доходи від реалізації j -го виду продукції; z_{orppid}^d – отримані доходи від одночасної реалізації продукції.

Задача з імовірнісними обмеженнями може мати такий варіант постановки [2, 4]:

$$P \left[\sum_{j=1}^n \bar{S}_{ij}^{vur} \cdot x_j + 1 \leq \bar{R}_i^{vur} \right] \leq \beta_i, \quad (2)$$

де β ($0 \leq \beta \leq 1$) – деякий заданий параметр.

Для (2) на підставі виразу $\bar{Y}_i \geq \frac{1}{\ln \frac{1}{\beta}}$, що визначає математичне сподівання

експоненціального закону, а також зробивши математичні перетворення, у формалізованому вигляді модель набуває вигляду:

$$\left(\sum_{i=1}^n \bar{S}_{ij}^{vur} \cdot x_j + \frac{1}{\ln \frac{1}{\beta}} + 1 + \delta_i \leq \bar{R}_i^{vur} \right) \geq \beta, \quad (3)$$

де $\sum_{j=1}^n \bar{S}_{ij}^{vur} \cdot x_j + 1$ – споживана кількість ресурсу, яка розрахована за математичним сподіванням норм витрат; x_j – кількість виробленої продукції j -го виду (шт.); $\frac{1}{\ln \frac{1}{\beta}}$ – додаткова кількість ресурсу, викликана імовірнісним характером норм витрат і ресурсу; δ_i – ресурс, що залишається; \bar{R}_i^{vur} – математичне сподівання випадкової величини R_i^{vur} – кількість одиниць i -го виду виробничого ресурсу на період часу, що розглядається.

Отже, провівши деякі математичні перетворення, економіко-математична модель розвитку виробництва підприємства матиме наступний вигляд:

$$Z_{prod}^{vur} = \sum_{j=1}^n z_{rj}^d(x_j) \cdot \exp\left(-\frac{1}{\ln \frac{1}{\beta}}\right) - \left(\sum_{j=1}^n v_{zv} \cdot x_j + v_{pv}\right) \rightarrow \max, \quad (4)$$

при обмеженнях: на ресурс

$$\left(\sum_{i=1}^n \bar{S}_{ij}^{vur} \cdot x_j + \frac{1}{\ln \frac{1}{\beta}} + 1 + \delta_i \leq \bar{R}_i^{vur} \right) \geq \beta, \quad i=1, \dots, m, \quad j=1, \dots, n, \quad (5)$$

на суму коштів, що затрачається на виготовлення всієї кількості продукції

$$\sum_{j=1}^n c_j^{vur} \cdot x_j \leq C_{pidp} - \sum_{j=1}^n c_{vj}^{vur}, \quad j=1, \dots, n, \quad (6)$$

де c_j^{vur} – кошти підприємства, що затрачаються на виготовлення одиниці продукції певного виду; C_{pidp} – наявні у підприємства кошти на здійснення господарської діяльності; c_{vj}^{vur} – кошти на покриття непередбачуваних ситуацій у виробничій діяльності підприємства, на повне забезпечення попиту на ринку в даний момент часу та додаткове виробництво

$$x_j \geq 0, \quad l_j \leq x_j \leq q_j. \quad (7)$$

Розв'язки економіко-математичної моделі (4-7) можна знайти, використовуючи пакет прикладних програм для математичних обчислень MathCad 2000 Professional [5, 6]. Технологія складається з виконання таких операцій: задають діапазон вигляду $m \dots n$, тобто перелік цілих чисел від m до n з кроком 1; записують залежність між вхідними і вихідними параметрами за допомогою функції; змінним присвоюють початкові значення; записують

формули для обчислення проміжних змінних; записують блок формування присвоєння, за допомогою якого обчислюють кінцевий результат; обчислені змінні записують зі знаком рівності (=), завдяки чому одержані результати виводяться в документ.

Економіко-математична задача розподілу ресурсів підприємства для виробництва продукції з метою максимізації прибутку розв'язується з допомогою Given та із використанням оператора Maximize. Використання MathCad дає можливість отримати розв'язок у вигляді матриці, яка містить шукані значення (x_1, x_2, \dots, x_{10}) та розрахувати максимальне значення функції.

Література:

1. Юринець В.Є. Оптимальне використання ресурсів за умов невизначеності / Володимир Юринець, Оксана Васьків // Вісник Львівської державної фінансової академії. – 2006. – № 10. – С. 365 – 371.
2. Юринець Р. Математичне програмування в економіці: навч. посібник / Юринець Р. Мищишин О. – Львів: Львівський державний фінансово-економічний інститут, 2001. – 134 с.
3. Васьків О. М. Математична модель процесу розвитку виробничої діяльності підприємства в невизначеному ринковому середовищі / О. М. Васьків // Статистична оцінка соціально-економічного розвитку: Зб. наук. праць. – 2010. – С. 205-207.
4. Моделирование процессов оперативного планирования производства: матеріали Всеукр. наук.-практ. конф. молодих вчених [„Економіко-математичні методи прийняття управлінських рішень на сучасному етапі“], (Дніпропетровськ, 26 лют. 2003 р.) – Дніпропетровськ: Наука і освіта, 2003. – 184 с.
5. Ивановский Р. И. Компьютерные технологии в науке. Практика применения систем MatCAD 7.0 Pro, MatCAD 8.0 Pro, MatCAD 2000 Pro: учеб. пособие / Р.И. Ивановский – СПб.: Из-во СПбГТУ, 2001. – 200 с.
6. Морозов Б. И., Рыкин О. Р. Информационные технологии. Исследовательские расчеты в среде Маткад 2001: учебн. пособие / Б.И. Морозов, О.Р. Рыкин – СПб.: Изд-во СПбГПУ, 2003. – 308 с.